

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: GDWverzet596.2013

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 3 juni 2014 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beslissing van de voorzitter van 11 juni 2013 met nummer 192.2013 en het daartegen ingestelde verzet met nummer 596.2013 ingesteld door:

[ ],
wonende te [ ],
klager,

tegen:

[ ],
gerechtsdeurwaarder te [ ],
beklaagde,
gemachtigde: [ ].

1. Verloop van de procedure

- Bij brief met bijlagen, ingekomen op 11 maart 2013, heeft klager een klacht ingediend tegen beklaagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder.
- Bij verweerschrift, ingekomen op 25 april 2013, heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.
- Bij beslissing van 11 juni 2013 heeft de voorzitter de klacht als zijnde kennelijk ongegrond afgewezen. Klager is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van 24 juni 2013.
- Bij e-mail, ingekomen op 18 juli 2013, heeft klager verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter.
- Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 25 maart 2014. Klager is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen. De gerechtsdeurwaarder heeft bij brief van 17 maart 2014 laten weten niet ter zitting te zullen verschijnen. Van de behandeling ter zitting is geen proces-verbaal opgemaakt.
- Tijdens de behandeling is het de Kamer gebleken dat uit de zich in het dossier bevindende e-mail correspondentie moet worden afgeleid dat klager binnen de verzettermijn heeft gereageerd en naar de status van zijn zaak heeft gevraagd, maar buiten die termijn van de Kamer antwoord heeft ontvangen. Klager had de Kamer gevraagd of het klopte dat hij de beschikking van de voorzitter nog niet ontvangen had, omdat hij nog niets had vernomen. Klager heeft bij e-mail van 25 juni 2013, herhaald op 11 juli 2013, de Kamer om bovenstaande inlichtingen verzocht. De griffie heeft bij e-mail van 12 juli 2013 geantwoord dat de beschikking op 24 juni 2013 naar klagers postadres was verstuurd. Bij deze e-mail is een kopie van de beschikking gevoegd. Bij e-mail van

12 juli 2013 heeft klager meegedeeld dat hij de stukken nog niet ontvangen had, maar hoopte nog enig respijt te krijgen om de stukken te bestuderen. Bij e-mail van 18 juli 2013 heeft klager geantwoord dat hij per post nog niets had ontvangen en heeft hij verzocht zo spoedig mogelijk mee te delen of hij nog tijd had om te reageren. Vervolgens is klager in deze e-mail uitgebreid ingegaan op het verweer van de gerechtsdeurwaarder. Deze e-mail is door de griffie opgevat als verzetschrift. De Kamer heeft op de zitting van 25 maart 2014 besloten de behandeling van het verzet aan te houden. De gerechtsdeurwaarder is in de gelegenheid gesteld te reageren op bovenstaande feiten. Dit heeft de gerechtsdeurwaarder gedaan bij brief van 1 mei 2014. Volgens de gerechtsdeurwaarder kan het zijn dat de Kamer niet adequaat heeft gereageerd op de verzoeken van klager, maar dit kan en mag niet tot gevolg hebben dat de strikte verzettermijn ten nadele van de gerechtsdeurwaarder wordt opgerekt of ter zijde wordt geschoven. Deze reactie is door de secretaris van de Kamer aan klager doorgezonden met het verzoek binnen twee weken te reageren, uiterlijk op 20 mei 2014. Klager heeft niet meer gereageerd.

- De uitspraak is bepaald op 3 juni 2014.

2. De ontvankelijkheid van het verzet

Klager heeft het verzet tegen voormelde beslissing van de voorzitter niet binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter ingesteld, zodat hij in beginsel niet in zijn verzet zou kunnen worden ontvangen. Slechte communicatie zijdens de (griffie van de) Kamer, met name de trage reactie op e-mailberichten van klager aan de Kamer, brengt evenwel met zich dat de overschrijding van de verzettermijn niet aan klager kan worden toegerekend, zodat hij wel in het verzet kan worden ontvangen.

3. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- In opdracht van het [ ] is de gerechtsdeurwaarder belast met de tenuitvoerlegging van het verstekvonnis d.d. 17 november 2011. Uit hoofde van deze opdracht heeft de gerechtsdeurwaarder begin februari 2012 beslag gelegd onder de werkgever van klager.
- Nadien hebben klager en de gerechtsdeurwaarder veelvuldig met elkaar gecorrespondeerd.

4. De oorspronkelijke klacht

Klager beklagt zich er samengevat over dat:

- a: de gerechtsdeurwaarder zijn vrouw onheus heeft bejegend;
- b: de gerechtsdeurwaarder ten onrechte verdeelkosten in rekening heeft gebracht;
- c: de gerechtsdeurwaarder een te hoog bedrag heeft geïncasseerd.

5. De beslissing van de voorzitter

5.1 De voorzitter heeft op de klacht overwogen dat de gerechtsdeurwaarder het gestelde met betrekking tot de onheuse bejegening uitdrukkelijk heeft ontkend. Nu klager niet

nader heeft onderbouwd waaruit de onbeschofte wijze van te woord staan heeft bestaan, kan niet worden vastgesteld wie hier het gelijk aan zijn zijde zou hebben. Nu enig klachtwaardig handelen op dit punt niet kan worden vastgesteld, dient de klacht als zijnde kennelijk ongegrond te worden afgewezen.

5.2 De voorzitter heeft voorts overwogen dat uit het door de gerechtsdeurwaarder gevoerde verweer kan worden opgemaakt dat hij de gelden die hij in de periode juli 2012 tot en met september 2012 ontving moest verdelen over de twee aanwezige dossiers. Het is gelet op het vorenstaande dan ook niet in strijd met de tucht-rechtelijke norm dat de gerechtsdeurwaarder over die periode verdeelkosten bij klager in rekening heeft gebracht.

5.3 Verder heeft de voorzitter overwogen dat de gerechtsdeurwaarder in zijn verweerschrift voldoende inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze het geïncasseerde bedrag is opgebouwd. Deze berekening heeft geen blijk gegeven van het ontbreken van (extra) kosten. Van klachtwaardig handelen is dan ook geen sprake.

5.4 Op grond hiervan heeft de voorzitter de klacht van klager als zijnde kennelijk ongegrond afgewezen.

6. De gronden van het verzet

In verzet heeft klager aangevoerd dat de gerechtsdeurwaarder zijn vrouw wel degelijk onheus heeft bejegend. Ook had de gerechtsdeurwaarder slechts over de maand juli 2012 verdeelkosten in rekening mogen brengen, omdat hij in de maanden augustus en september 2012 geen gelden van de werkgever van klager zou hebben ontvangen.

7. De beoordeling van de gronden van het verzet

7.1 Het verzet kan naar het oordeel van de Kamer niet slagen. Het onderzoek in verzet heeft naar het oordeel van de Kamer niet geleid tot vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de voorzitter waarmee de Kamer zich verenigt. De Kamer merkt nog op dat met de term 'verdeelkosten' wordt bedoeld op de kosten van artikel 3 van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders, dat voluit spreekt over 'de kosten van inning, verdere tenuitvoerlegging en verdeling van de opbrengst van beslag'. Dit artikel kent uitdrukkelijk ook een tarief voor de afwikkeling van een enkelvoudig beslag. De Kamer acht de beslissing van de voorzitter derhalve juist en de door klager aangevoerde gronden geven evenmin aanleiding de motivering van de beslissing aan te passen.

7.2 Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. C.W. Inden, voorzitter, mr. M.S.F. Voskens en mr. J.J.L. Boudewijn, leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 3 juni 2014 tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid, 4 van de Gerechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.